

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Curtiș Alina împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău din 24 iunie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 08 aprilie 2016, Curtiș Alina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 20 septembrie 2014 a încheiat căsătoria cu Curtiș Victor, iar la XXXXX s-a născut fiul XXXXX.

Indică că, nu este angajată în câmpul muncii, nu are un venit asigurat și se află la întreținerea soțului.

Susține reclamanta că în repetate rânduri s-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu cereri, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, însă nu a primit nici un răspuns.

Specifică că, la 18 februarie 2016 s-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu cerere, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, însă prin răspunsul din 10 martie 2016 i s-a comunicat că urmează să se adreseze Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Consideră că refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat din 24 februarie 2016 este neîntemeiat și ilegal.

Urmare a celor menționate, relevă că, angajații Serviciului de Protecție și Pază de Stat sunt asigurați în sistemul public de asigurări social de stat prin efectul legii.

În astfel de circumstanțe, reclamanta susține că, persoanele aflate la întreținerea angajaților Serviciului de Protecție și Pază de Stat sunt supuse asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și se achită de la locul de serviciu al salariatului.

Solicită reclamanta Curtiș Alina, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat din 24 februarie 2016, încasarea din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30% lunar din venitul mediu lunar realizat al soțului Curtiș Victor, începând cu data de 23 septembrie 2015 și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului XXXXX. De asemenea, solicită încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamanta Curtiș Alina a depus cerere de concretizare a pretențiilor, menționând că venitul mediu lunar al soțului Curtiș Victor realizat în ultimele 12 luni, conform certificatului din 08 aprilie 2016, a constituit 5265,54 lei, iar 30% constituie suma de 1579,66 lei (f.d. 21).

Solicită Curtiș Alina recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat din 24 februarie 2016, încasarea din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30% lunar din venitul mediu lunar realizat al soțului Curtiș Victor, începând cu data de 23 septembrie 2015 și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului XXXXX în sumă de 1579,66 lei lunar, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 24 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscut ca ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 2/191 din 24 februarie 2016 și încasat de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat în beneficiul Alinei Curtiș indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat al soțului Curtiș Victor, în sumă de 1579,66 lei, de la 23 septembrie 2015 și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului XXXXX. Totodată a fost încasat din contul Serviciului de Protecție și Pază de Stat în beneficiul Alinei Curtiș suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 august 2017, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Curtiș Alina să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, astfel fiind interpretate eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că personalul Serviciului de Protecție și Pază de Stat, conform prevederilor art. 36 din Legea nr. 134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, sunt supuși asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și nu achită contribuții de asigurări sociale conform Legii privind sistemul public de asigurări sociale, respectiv Serviciul de Protecție și Pază de Stat

nu dispune de temei legal pentru achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani solicitată de Curtiș Alina.

La fel, a relatat că indiferent de faptul dacă solicitantul acestor indemnizații este angajat în câmpul muncii sau nu, cererea pentru stabilirea indemnizației unice la nașterea copilului și indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani (1,5 ani) va fi depusă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 11 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 19 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 10425 (f. d. 90), însă careva date privind recepționarea deciziei la materialele dosarului nu există.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 august 2017 în termen.

La 10 octombrie 2017, în adresa intimă a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La rândul său, Curtiș Alina nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Alte argumente invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, dar nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva